

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

Janvarivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51816)

JANVARIUS.

1. REATVS est homo ad hunc finem, vt Dominum Deum suum Laudet, ac Reuereatur, eique Seruiens, tandem Saluus fiat. Reliqua verò, supra terram sita, creata sunt hominis ipsius causâ, vt eum ad finem creationis suę prosequendum iuuent. Vnde sequitur, vtendum illis, vel abstinendum eatenus esse, quatenus ad prosecutionem finis vel conferunt, vel obsunt. *S. Ignat. lib. exercit.*

2. Non intelligunt homines, quàm liquidâ voluptate careant idcirco, quòd minùs fortiter Dæmonis conatibus obsistant, quæ quidem res imbecillas mentes non Diuinæ Bonitatis cognitione solum, sed etiam ærumnosæ huius vitæ so-

A 4 latijs

latijs priuat; præsertim *cum* eiusmodi *Vita*, *Diuine* *expers* *dulcedinis*, *mors* *fit* *magis*, *quàm* *Vita*. *S. Xauer.* *l. 3. ep. 5.*

3. Si Deum quæras in veritate, atque ijs, quibus ad eum peruenitur, itineribus strenuè ingrediaris, profectò tantum ex eius obsequio lætitiæ manare sentias, vt quidquid est in sui victoriâ acerbitatis, atque amaritiæ, facile mitiget, ac leniat. *S. Xauer. l. 3. epist. 5.*

4 Primus labor Dæmonis est, eximere nobis memoriam, & præsentiam Dei. Qui enim hunc habet præsentem, quomodo audebit eum offendere? Et sicut ex hac obliuione procedit causa nostrorum malorū, conformiter ei, quod dixit Propheta Dauid; *Auertisti faciem tuam, & factus sum conturbatus*; ita memoria eius causa est nostrorum bonorum. *B. P. Borg. Tract. de potentijs anima.* 5. Dia-

5. Diabolus, cum adoritur quem-
piam, & exagitare infestius cupit,
nocturnum tempus maximè obser-
uat, in quo ille, quem aggredi pa-
rat, è somno suscitatur: vt exper-
recto fœda, & impura obijciat, ante-
quam à Deo sanctis cogitationibus
occupetur. *S. Ignat. l. 5. Vitæ c. 18.*
Ideò mihi curandum est, vt ego post
cubitum, ante somnum, modico
temporis spatio cogitem, de medi-
tatione manè faciendâ, & experge-
factus, statim exclusis omnibus alijs
cogitationibus, animum ad illud ap-
plicem, quod contemplaturus sum.

S. Ign. in lib. exerc.

6. In visitatione Sanctissimi Sa-
cramenti, accipe humiliter, quod
datur: & quantumuis videatur nihil
dari, crede, hoc solum fuisse magnū
donum, quòd sis adductus ad eum.
Et cogita, Reges Magos, qui vene-
runt de tam longinquo, cum tantis

A 5 mu-

muneribus, non accepisse responsum, nisi in somnijs; & bene remuneratos abiisse, quòd eis dictum sit, ne redirent ad Herodem. Accipe hoc pro responso, & non redi ad tyrannum Herodem; qui est Homo vetus, & Mundus. Et reuertêris, in domum tuam, re feliciter gestâ.

B. Borg. in Monit. spirit. n. 4.

7. Considera, quid merearis, & quid recipias. Si sanæ mentis es, defines queri de laboribus, nec magnos reputabis: imò exiguos, & tanto minores, quanto penitiùs consideraueris. Nam reuerà, qui toties meritis est pœnam æternam, bonam permutationem habet in mortem temporalem. Etenim centum anni in inferno nihil sunt ad æternitatem: compara verò maximas ærumnas huius vitæ cum centum annis inferni, & videbis, quàm parùm sit. Cum ergo
ma-

maxima miseria huius vitæ sit exigua, non audebis queri de eo, quod pateris, licet grauissimum esset.

B. Borgia de animâ Christi cap. 3.

8. Quanto aliquis se arctius astrinxerit, & liberaliorem erga summam Maiestatem se præstiterit, tanto eum in se liberaliorem etiam experietur: & ipse in dies magis idoneus erit, ad gratias, & dona spiritualia vberiora recipienda. *S. Ignat. Constit. p. 3. c. 1.*

9. In Societate, esse obedientem, & esse sanctum, sunt vna res sub duobus nominibus. *P. Vincentius l. 2. Vita c. 6.*

10. Magnus est error eorum, qui ponunt memoriam suam in rebus transitorijs: quia hæ non possunt esse præsentis, sed maiori tempore absunt: ideoque affligunt memoriam amatorum vanitatis, magisque cruciat, quàm delectet earum

rum amor, ac praesentia. Sed beati, qui tui recordantur, Domine: quia tua praesentia se in omnes partes extendit. Ideo memoria tui plena est gaudio, & mirabilia dona percipiuntur ex memoria tuae praesentiae. *B.P. Borg. de potentijs animae.*

11. Audaces ita repugnanter, ac timidè eiusmodi certamina subeunt, ut magnum discrimen adeant salutis, aut certè tranquillitatis. Etenim cum suam ipsi infirmitatem non agnoscant, atque idcirco Christi crucem nimis grauem existiment ad perferendum, profectò sollicitam, atque acerbam vitam ducant, necesse est. *S. Xaver. l. 3. epist. 5.*

12. Sit homo Societatis amicus orationis, quantum vires, & officium iniunctum permiserint. Et quando ad eam vult accedere, cogitet se ire ad concinnandum horologium suarum facultatum, & sensuum,

suum, quæ suis passionibus, & huius vitæ miserijs ad quemlibet passum turbantur, ac postulant redigi in concordiam. *B. Borg. in Montis spirit. num. 1.*

13. Charitas, & vt in vniuersum dicatur, omnis probitas, ac virtus, quâ iuxta spiritum procedatur, ad vnionem ex vtraque parte inuabit; &, quod inde sequitur, omnis rerum temporalium contemptus: in quibus sui ipsius amor, grauissimus huius vnionis, ac boni vniuersalis hostis, errare solet. *S. Ignat. Constit. p. 8. c. 1.*

14. Attendite vobis, fratres charissimi. Multi enim nunc apud inferos cruciantur, qui, cum suis sermonibus aditum ad cælestem beatitudinem multis aperuerint, ipsi, quod falsa, fallacique sui opinione inflati, germanâ animi submissione vacarent, ad sempiternas illas pœ-

nas

nas sunt deuoluti. Nemo autem omnino est apud inferos eorum, qui, cum huius vitæ ærumnis affligerentur, id egerunt, vt interiore illâ humilitate animum munirent.

S. Xauer. l. 3. ep. 5.

15. Sacerdotum munus est, Deo sacrificia offerre. Qui ergo in se sentiunt, eiusmodi desideria, vt se non putent satisfacere, si se ipsi Deo offerant, nisi etiam alios huc adducant; idque ponunt in maximo Dei beneficio, si aliorum saluti possint consulere, benedicant Deo pro tanto munere, atque in eo perseverent. Sunt enim tanquam Angeli, qui in conspectu Dei incensum adolent, fragrantemque sacrificiorum odorem in cælum vsque, magno Sanctorum gaudio, emittunt.

B. Borg. tract. 6.

16. Ne sis magis insensibilis, quàm aliæ res, quæ tactæ mox resonant.

sonant. Sine te tangi, & tractari manu tui Magistri: quia ille est, qui scit organa tractare, tractatque scitissime. Responde illi, quamprimum tibi digitum admouet: quia illi dicti sunt filij Dei, qui excitantur Dei manu, & spiritu. *B. Borg. de anima Christi, c. 2.*

17. In omni sermone, maximeque in pacificandis hominum animis, ac reconciliandis, in contro- uersis rebus definiendis, tractandis- que diuinis, ea moderatio, cautio- que adhibenda, ut nihil impruden- ter excidat; sed verbum quodcun- que nostrum cogitemus ad multo- rum aures peruenturum. *S. Ignat. l. 5. Vita, c. 11.*

18. Sanè manifesto est argu- mento, minimè illos animaduerte- re, quòdnam voluntati propriæ supplicium debeat, quæ Deum Creatorem suum non est verita of- fendere;

fendere; cū illi obsequuntur, & abblandiuntur, neque eam tractant pro merito. Quod non est aliud, nisi omni studio eniti, nihil vnquam vt fiat, quod ipsa velit. *B.P. Borg. ad Socios Aquit.*

19. Anima est media inter Deum, & corpus, & vt hoc ab ipsa vitam habet, sic ipsa à Deo. Iam si corpus intelligeret suum bonum, ac videret animam sibi non perfectè vnitam, sed extrinsecus tantum sibi assistere, quantum conaretur eam complecti, & introducere intra se ipsum, vt cum eâ, tanquam suâ formâ, fieret vnum compositum viuens, & perfectum? Sic anima, cuius vita Deus est, vita immortalis, & infinita beatitudo, cuius absentia mors eius, distantia tormentum est; quantū dolere debet, cū intelligit, quid sibi desit, & expectat, donec adueniat? *P. Vincent. l. 2. Vita, c. 2.*

20. Quos

20. Quos animi, ac virtutis in-
doles adeo commendârit, vt apti ad
Societatem censeantur, ij diu ac
multum exercendi sunt, probandi-
que, donec illorum virtus multis,
& magnis experimentis spectata sit
satis. Spectatur autem virtus ex
sui ipsius victoriâ, & turbulentorum
animi motuum, cupiditatumque se-
datione magis, quam ex specie qua-
dam pietatis, lacrimis, suspirijs,
acriusque corporis vexatione: quæ
quidem mortificatio corporis ad
exuendum veterem hominem,
nouumque induendum refertur.

S. Xauer. l. 6. Vita, c. 14.

21. Sunt, qui tantum habent ra-
tionem eorum, quæ videntur, &
ante Principes, ac dominos terræ
stant omnino compositi; sed in præ-
sentiâ Dei sunt absque reuerentiâ,
dicentes cum peccatoribus; *Non*
videbit Dominus, nec intelliget Deus

B

Iacob.

Iacob. Hinc sunt afflicti, tristes, sine sapore, turbati, conformiter dicto Dauidis; *Auertisti faciem tuam à me, & factus sum conturbatus.* Non auertit seipse, nisi me auertam: & merces huius auersionis, est turbatio mei spiritus. *B.P. Borg. de Anima Christi, c. 6.*

22. Sapientia Dei attentum omnino, & excitatum discipulum exigit, ut & audiat solerter, & apprehendat fideliter illius magisterium. O quanta circa animi nostri defectus; virtutum pulchritudinem; semitas, quibus nobis insistendum est; secreta, quæ mundi amatoribus non manifestantur; viam sese ad perfectionem extendendi, modum cum eo agendi, internus nos Magister hic docet? Intus nos docet, semper nos ipsos habere suspectos, secreta Dei pertimescere, nostram vilitatem agnoscere, in diuino tantum

tantum auxilio spem ponere, scientes, quia vana salus hominis. *P. Claud. epist. 13.*

23. Videndi cupiditate permoti homines tam longè à patriâ peregrinari solent, idque vt vanum aliquid videant. Cur ergo, quod sinè labore, & periculo, per Deum possunt, non seipsi vident; quando in se homo multo habet plura, quàm mundus, conspectu digna? Omnia enim propter hominem creata sunt. Id ergo quærant homines: etenim scriptum est; *Videbunt recti, & letabuntur. B.P.Borg. tract. 1.*

24. Charitas & prudentia faciunt, vt quis sit omnium nationum. *P. Lainius ad P. Canisium 1. Decemb. 1562.*

25. Si dolor est è *solutione continui*, hic est ipsissimus effectus Amoris diuini, soluere, & separare amorem nostrum concretum, &

B 2 quasi

quasi continuatum cum bono proprio. Hæc separatio dolet: hæc sola est, quæ absterret, quò minùs aggre-
dieris negotium amoris Dei, sic-
ut oportet. *P. Vinc. in Seraph. l. 1.
conf. 17.*

26. Tu, Redemptor mi, vt Via-
tor pateris, vt Comprehenfor frue-
ris, & gaudes bonis æternis. O si
tuo modo hoc exemplum imiteris,
anima mea, ponendo tibi legem in-
uiolabilem, vt tua pars inferior, ac
sensitiua patiatur, quidquid lege di-
uinâ permittitur; & aliæ potentie
gaudeant tuo dilecto, habendo eum
præsentem in memoriâ, intelligen-
tiâ in eo suspensâ, & voluntate vni-
tâ, ac transformatâ in eum! sed, ô
malum! tu contrarium facis, & ma-
uis pati tuas potentias, vt sensus
oblectes; & pro spectaculo corpo-
rali spirituale dimittis, pro delecta-
tione sensuali mentalem. *B. P. Borg.
de animâ Christi, c. 5.* 27.

27. Par est, eos, qui diuini obsequij studio tenentur, paruis in rebus elaborare, seque quàm maximè demittere, atque exinanire, vt sibi vel minimum fidant, Deo vel plurimum. Vt scilicet in magnis, cùm vitæ, tum mortis periculis, atque incommodis, in Diuinâ Bonitate, atque Misericordiâ spem habere, consuescant. Id adeo consequentur, si quamuis paruis in rebus, à quibus abhorreant, sui victores extiterint; summoque Christianæ humilitatis studio, sibimet penitus diffidentes, ad maximam Dei fiduciam animos erigant. Neque enim imbecillus est, qui scienter nititur ope diuinâ. *S. Xauer. l. 3. ep. 5.*

28. Beati Religiosi, qui eleuantur in eam celsitudinem, vt dignentur aliud intueri, quàm Deum. Cùm anima venerit ad hanc sublimitatem cordis, quæ transcendit

B 3 omne

omne creatum, cogitatione in solâ voluntate Creatoris defixâ, *Omne, quod in mundo est, amore eternitatis calcât*, vt ait S. Ambrosius: & incipit in hoc mundo habere vitam beatam, non modò per certam expectationem illius; sed etiam per quandam velut anticipatam beatitudinem, quâ gaudet se conformari in omnibus rebus cum primâ regulâ voluntatis Diuinæ. Quia, vt docet S. Bernardus, hæc est felicitas beatorum, quia voluntas Dei est voluntas eorum. *P. Vincent. l. 2. Vita, c. 13.*

29. O filij hominum, vsquequo graui corde? cur non aduertitis, eâ causâ creaturas omnes vobis esse à Deo datas, vt ipsi laudaretis; nec pro tanto beneficio aliud à vobis postulari, quàm id, quod est ad eò per se dulce, vt & eo se Angeli magnoperè oblectent, & Sancti sibi glo-

gloriosum ducant. *B.P. Borg. tract. 6.*

30. Ita profectò est, vt Sancti docent: non sæpius deberemus respirare, quàm amare. Saltem in principio, progressu, & fine actionum nostrarum oporteret nos recordari huius sanctæ exercitationis. Cum incipimus aliquid, offeramus Deo per amorem, amore prosequamur, & perficiamus amore. *P. Vincent. l. 2. Vita, c. 9.*

31. Quid facilius, quàm appropinquare Deo, qui tam propè est? Illud est potius difficile, vt ab eo separari possimus: nec enim possumus vsquam ire, vbi ipse non sit. Itaque mirari debemus eos, qui audent inimicum sibi Deum facere, à quo nec longiùs abire possunt, nec nisi in eius conspectu dormire, & vigilare. Quòd si omnibus tam præsens est, quanto erit his præsentior, qui se quærunt? *B.P. Borg. tract. 1.*